

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2017, č. j. KÚLK-34210/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 3. 2019, č. j. 30 A 118/2017 – 95,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 4. 2017 zamítl pro opožděnost odvolání žalobce směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Lomnice nad Popelkou jako stavebního úřadu ze dne 8. 11. 2017 ve věci nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který řízení shora uvedeným usnesením zastavil pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu.

[2] Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 5. 2019, č. j. 1 As 108/2019 – 17, zamítl žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soud proto vyzval stěžovatele mimo jiné k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Zároveň jej poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 pak platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení

ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[5] Usnesení č. j. 1 As 108/2019 – 17 bylo stěžovateli doručeno dne 17. 6. 2019, posledním dnem lhůty tak bylo pondělí 2. 7. 2019. Stěžovatel poplatků v této lhůtě nezaplatil.

[6] V podání ze dne 2. 7. 2019 stěžovatel opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Namítl, že usnesení č. j. 1 As 108/2019 - 17 trpí zjevnými nesprávnostmi, pro které je nepřezkoumatelné. Skutkový a právní stav byl podle stěžovatele zcela jiný, neboť nepodal zjevně bezúspěšnou kasační stížnost. Stěžovateli bylo na základě jeho objektivně důvodných návrhů již opakovaně vyhověno, podklady jsou proto Nejvyššímu správnímu soudu i krajskému soudu známy z jejich úřední činnosti. Bylo tedy prokazatelné, že nejen od 28. 8. 2018 došlo u stěžovatele k podstatné změně skutečností. Navíc, jiné senáty Nejvyššího správního soudu zastoupení advokátem, ani zaplacení soudního poplatku nevyžadují. V mezidobí došlo podle stěžovatele ke změně faktických poměrů, neboť veškerý jeho majetek je obstaven nezákonnými exekucemi, přestože má na dani z nemovitých věcí vysoký přeplatek.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakovaných žádostech o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o takových žádostech musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, příp. než pro nedoložení povinného zastoupení kasační stížnost odmítne, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo ustanovení zástupce v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 - 32, a náleží Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[8] V opakovaných žádostech stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takové skutečnosti nelze považovat tvrzení stěžovatele, že jeho majetkové poměry jsou soudu známy z úřední činnosti nebo že je veškerý jeho majetek obstaven exekucemi, neboť soud zamítl jeho předchozí žádosti z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné. K stěžovatelově námitce, že jiné senáty nevyžadují povinné zastoupení, ani zaplacení soudního poplatku, soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, podle kterého poplatkové povinnosti nepodléhají kasační stížnosti směřující proti usnesením krajského soudu o neosvobození od soudních poplatků nebo o neustanovení zástupce. Naopak stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu ve věci samé. Nyní předložená kasační stížnost směřuje proti usnesení o zastavení řízení, tedy proti rozhodnutí ve věci samé, podléhá proto soudnímu poplatku.

[9] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani účinně nepožádal o osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. (srov. např. usnesení ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 Afs 146/2018 - 31, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 1 As 359/2016 – 43, nebo ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Afs 103/2017 – 28).

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu